

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 100.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411866714688/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

Resultatet af denne min roligste Undersøgelse bliver da, at enten maa, som ved et Under, en god aandfuld Pige stilles ved min Side og ville staa der, eller Jeg stedse under mit Ophold her maa kastes mellem Liv og Død og lade min Glæde forholde sig til min Smerte som 1 til 100, thi i Sandhed, det er Forholdet. — Hvor længe dette er Mig muligt, uden at ødelægge Sjel og Legeme, veed Jeg ikke, men at Prøven er betinget nødvendig, indser Jeg. —

Var det ellers muligt, at Jeg kunde glemme mit Hjertes Tilstand, da vilde Tilbagesynet paa det sidst forløbne Aar ingenlunde være sørgeligt. — Det er i Dag min første Fødselsdag, da Jeg (Jeg) kan se tilbage paa et med Virksomhed opfyldt Aar, og Frugterne af samme maa anspore Mig til fordoblet Iver. —

For min Eleves Fremskridt har Jeg andensteds gjort Mig selv Regnskab¹, og Jeg maa give Mig det Vidnesbyrd, efter Omstændighederne at have tilbagelagt et ikke saa lidet Stykke Vej fremad. —

Ikke vil Jeg hertil regne den Forandring, der har havt Sted i mit Udvalgte, thi skulde de end være Forbedringer, har Jeg deri ingen Del, men var kun Redskab i Hendes Haand. —

Men mine Kundskaber har Jeg ikke ubetydelig forøget, og mange højere Standpunkter har Jeg bestøget, hvorfra Jeg med friere og lysere Blik kan overskue Livet, dets Gaader og Forhold.

Takket være Herren, den Algode, der skænkede Mig Sundhed og Kraft til at arbejde paa min egen og min Lærlings Uddannelse! Tifold være Han takket, fordi Han gav Held til mine Bestræbelser!

O, nu, Du Evige! Du, den Eneste, Jeg tør betro min stille Kummer; med et rent Hjerte og barnlig Tillid skuer Jeg op mod din Himmel og beder, beder inderlig, at Du fremdeles vil velsigne mit Arbejde, og, om det er muligt, give mit Hjerte Fred!

I dit Tempel, ved Alterets Fod, og overalt hvor din udstrakte Befæstning lader Mig ahne Dig, skal Jeg med lueende Hjerte og glødende Læber takke Dig! Dog ske ikke min, men din Villie, Fader! Du ved, hvilken Vej Jeg maa gaa for at komme til Dig, og Jeg vil ikke forlade den, om den er trang og slibrig. —

¹ Blandt Gr.s efterl. Papirer findes en Række omstændelige Optægnelser af, hvad han i hver Uge har foresat sig at gennemgaa med sin Elev, Carl Leth, med senere Bemærkninger om, hvorvidt de bestemte Pensa virkelig er bleve gjort færdige i den fastsatte Tid.